

ת"פ 49506/05/22 - אמיר סויסה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 49506-05-22 מדינת ישראל נ' סויסה

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח
המבקש	אמיר סויסה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשת המבקש (הנאשם) לפסילתי מלדון בהליך שבכותרת.

תמצית טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען בבקשתו כי על מותב זה להימנע מלהמשיך לדון בתיק "נוכח חשש ממשי למשוא פנים ודעה נעולה, ובאופן שהמשך שמיעת הראיות בפני המותב הינו בבחינת משחק מכור שתוצאתו צפוי מראש", ולחילופין, להורות על פסילה עצמית בשל פגיעה במראית פני הצדק.

המבקש ביסס את בקשתו על ההתנהלות של בית המשפט בדיון ההוכחות ביום 12.2.2023.

תגובת המשיבה

המשיבה טענה כי אין בדל של ראיה בדבר קיומו של חשש ממשי למשוא פנים או פגיעה במראית פני הצדק ואין כל ספק שדעת המותב לא ננעלה בעניינו של המבקש, ועל כן, לא הונחה תשתית כלשהי להוכחת עילת הפסלות, אף לא בקירוב.

המשיבה טענה כי טענות המבקש מעידות על כך שאינו שבע רצון מאופן התקדמות ההליך, ההחלטות הדיוניות והעדויות שלא ענו על ציפיותיו, אך בקשת פסלות אינה הדרך להשיג על החלטות אלו ובקשת פסלות אינה האכסניה הראויה

לבירורן.

רקע כללי

מאחר שהבקשה נסובה על החלטות שניתנו במהלך הדיון המשפטי, אין מנוס אלא לפרט בקצרה ככל הניתן את התנהלות כלל ההליך בתיק -

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

ביום 13.11.2022 מסר המבקש כפירה מפורטת ואת רשימת עדי תביעה שהוא מבקש לחקור, וזאת מפי בא כוח באותו מועד, עו"ד משה אלון מטעם הסנגוריה הציבורית (להלן: "עו"ד אלון").

בין היתר, עו"ד אלון הודיע כי ישקול האם לוותר על חקירת עדי התביעה 7 ו-8 - חובשי מד"א ויודיע על כך לב"כ המשיבה.

בית המשפט קבע מועד לשמיעת פרשת התביעה ליום 12.2.2023 ומועד לפרשת הגנה וסיכומים בעל פה ליום 19.2.2023.

במועד שנקבע לשמיעת פרשת התביעה, 12.2.2023 שעה 09:30, התייצבו עדי התביעה, אך המבקש לא התייצב. עו"ד אלון ביקש לדחות את מועד ההוכחות, ולשאלת בית המשפט היכן המבקש, השיב כי אינו יודע, וציין כי לפני מספר ימים שלח למבקש תזכורת על מועד ההוכחות, שהוא יודע כי מבקש קרא אותה, אך לא הגיב לה.

מאחר שעדים לא מעטים התייצבו לדיון והמתינו לתחילתו, המבקש הוזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון והובהר לו כי אם לא יתייצב בית המשפט יהיה רשאי לשמוע את העדים בהעדרו, מאחר שהמבקש לא טרח ליידע את בא כוחו בדבר אי התייצבותו לדיון, ולאחר שעו"ד אלון הבהיר כי הוא והמבקש התכוננו יחדיו לדיון ההוכחות, בית המשפט החליט כי תחלנה שמיעת העדויות.

לאחר מתן החלטה זו, הודיע עו"ד אלון כי הוא מוותר על חקירת עדים התביעה 7 ו-8, בית המשפט פסק להם הוצאות והם שוחררו.

בשעה 09:45, מסר עו"ד אלון כי קיבל הודעה במסרון מהמבקש לפיה יגיע לבית המשפט תוך שעה, ומסר לו שיש פקקים. ב"כ המשיבה ביקש כי ישמעו עדי התביעה הממתינים לדיון.

בית המשפט החליט לשמוע את העדים, מאחר שסבר שהיה על המבקש להיערך ולהגיע בזמן לדיון, ולא לצפות

שהעדים, באי כוח הצדדים ובית המשפט, ימתינו לבואו.

לצד זאת, בית המשפט ציין בהחלטתו כי אם ב"כ המבקש יהיה סבור לאחר בואו של המבקש, כי יש צורך להשלים חקירת מי מהעדים שנשמעו, בית המשפט ישקול זאת בחיוב.

במהלך עדות המתלונן, הוא מסר בין היתר, כי כשבועיים שלושה לאחר האירוע הוא גילה שהזרת שלו נשברה וכי יש לו תמונה של הזרת השבורה ומסמכים רפואיים על הניתוח שעבר בו קובעה הזרת באמצעות פלטינות.

כן מסר המתלונן כי יש לו סרטונים ממצלמת האבטחה ממועד האירוע השמורים בטלפון הנייד שלו, לפיהם המבקש עקב אחריו ואחרי בת זוגו. ב"כ המאשימה מסר כי הסרטונים אינם חלק מחומר החקירה. המתלונן הציג את הסרטונים מהטלפון הסלולרי שלו לבאי כוח הצדדים וסיפר בעדותו מה ארע.

לאחר מכן, החלה בת הזוג של המתלונן להעיד בחקירה ראשית, ובשעה 11:01 התייצב המבקש באולם בית המשפט.

לאחר הפסקה, המשיכה בת הזוג של המתלונן להיחקר בחקירה ראשית וכן נחקרה בחקירה נגדית, ואחריה העידו שלושה שוטרים שהיו מעורבים בחקירת האירוע.

ב"כ המשיבה ביקש לתקן את כתב האישום, להוסיף את העובדה שנגרם שבר באצבעו של המתלונן, שרק בשל שגגה לא צוינה בכתב האישום, על אף שעובדה זו הופיעה בתעודות הרפואיות שמצויות בחומר הראיות.

עו"ד אלון התנגד לתיקון המבוקש, ולחילופין ביקש כי המסמכים הרפואיים יוגשו לא רק באמצעות רופא חדר המיון הרשום כעד תביעה, אלא באמצעות האורתופד ד"ר ביבס, שאבחן את השבר באצבע על פי מסמכים אלו וכן ביקש לקבל את כלל המסמכים הרפואיים הרלוונטיים.

בית המשפט עיין בתעודות הרפואיות שהוגשו בהסכמה (ת/2) ומצא כי נרשם בהם שהמתלונן פנה לאורתופד כשבועיים וחצי לאחר האירוע, התלונן כי הוא סובל מכאבים והגבלה ביישור הזרת, אובחן שבר, הושם סד ובהמשך נותחה הזרת.

בהמשך לכך, בית המשפט קיבל את בקשת המשיבה לתיקון כתב האישום, ובהחלטתו נימק זאת בכך שעובדת השבר בזרת עלתה מהמסמכים הרפואיים שהיו חלק מחומר הראיות, נמסרו להגנה ואף הוגשו לבית המשפט במסגרת תיק המוצגים המוסכם (סומנו ת/2). כמו כן, בית המשפט סבר כי אף שהתיקון המבוקש בכתב האישום מחמיר את העבירה שיוחסה מלכתחילה למבקש, הרי שאין בתיקון כדי לפגוע בהגנתו, מהטעמים שפורטו בהחלטה.

בנוסף לכך, בית המשפט נעתר לבקשת ב"כ המבקש לדחיית שעת הדיון הבא שנקבע ליום 19.2.2023, אך מאחר שדחיית שעת הדיון גרמה לקיצור זמן הדיון, קבע כי באותו מועד תסתיים פרשת התביעה במסגרתה ישמעו עדויות שני שוטרים שנותר להעידם, וכן נקבע מועד נוסף ליום 16.7.2023 לשמיעת פרשת ההגנה וסיכומים בעל פה.

באותו מעמד מסר המבקש לבית המשפט כי הוא מעוניין להתייעץ עם עו"ד פרטי - עו"ד רובי גלבו (להלן: "עו"ד גלבו"), ושוקל לצרפו כעורך דין נוסף מטעמו או כי עו"ד גלבו ייצגו במקום עו"ד אלון, ובית המשפט הבהיר למבקש כי עליו לעשות כן בהקדם ועוד טרם מועדי הדיונים שנקבעו.

בדיון הבא מיום 19.2.2023, מסר עו"ד אלון כי שוחח עם עו"ד גלבו, שמסר לו כי בשל ההתראה הקצרה לא יוכל להתייצב לדיון זה, אך טרם הציג לו ייפוי כוח. ב"כ המבקש ביקש שלא לקיים את דיון ההוכחות באותו מועד אלא לדחות את שמיעת עדויות שני השוטרים, מאחר שהמבקש מעוניין שייצגו עורך דין אחר ומאחר שטרם קיבל את המסמכים הרפואיים של המתלונן.

ב"כ המשיבה מסר כי המתלונן העביר לידי מסמכים רפואיים, אך לדעתו אמורים להיות מסמכים נוספים שטרם הועברו, ביקש להוסיף את ד"ר ביבס כעד תביעה, והשאיר לשיקול דעת בית המשפט האם לשמוע את שני שוטרים שהיו אמורים להעיד באותו יום, אף שסבר כי אין כל קשר בין המסמכים הרפואיים לעדויותיהם של שני השוטרים.

עו"ד אלון הצהיר כי תוך 30 ימים ההגנה תודיע האם היא מבקשת לזמן את ד"ר ביבס לחקירה.

המבקש מצדו הצהיר "סגרת עם עו"ד גלבו שייצג אותי. לא חתמתי לו על ייפוי כוח מטעמים טכניים. אין שום בעיה, הוא מייצג אותי".

בית המשפט קיבל את בקשת המשיבה להוספת ד"ר ביבס כעד תביעה, ציין בהחלטתו כי לא ברור לו האם עו"ד גלבו נטל על עצמו את ייצוג המבקש, שכן לא הגיש בקשה לדחיית הדיון, אף כי מסר לעו"ד אלון כי נבצר ממנו להופיע.

בנוסף, בית המשפט נעתר לבקשת עו"ד אלון שלא לשמוע את עדות שני השוטרים (עדי התביעה 2 ו-9), וקבע כי עדותם ועדות ד"ר ביבס (עד תביעה 12) תשמענה במועד הנוסף שנקבע לפרשת הגנה ולסיכומים ביום 16.7.2023.

בנוסף לכך, בית המשפט הורה להגנה להודיע תוך 30 ימים האם היא עומדת על חקירת עדי התביעה הנ"ל והורה למבקש ליידע את עו"ד גלבו או כל עו"ד אחר שיחליט לשכור את שירותיו בנוגע להחלטה זו.

ביום 7.5.2023 הודיעה המשיבה לבית המשפט כי למרות הוראת בית המשפט כי ההגנה תודיע תוך 30 ימים האם היא עומדת על חקירת שלושת עדי התביעה, לא הוגשה כל הודעה ולא הוגש ייפוי כוח על-ידי עורך דין פרטי מטעמו של המבקש.

עו"ד אלון הגיב לכך ומסר כי שוחח עם עו"ד גלבו, שהודיע לו כי הסדיר את הייצוג אל מול המבקש, ובשל המצב הביטחוני, יעביר את ייפוי הכוח לתיק בהזדמנות הראשונה.

בהחלטה שניתנה ביום 10.5.2023 קבע בית המשפט כי כל עוד לא הוגש ייפוי כוח לתיק, הרי שעו"ד אלון הוא המייצג

את המבקש והיה עליו להגיש הודעה לבית המשפט לגבי חקירת עדי התביעה כפי שנקבע ובמועד שנקבע.

כמו כן, בית המשפט הורה לעו"ד אלון ליידיע את מרשו כי מועד ההוכחות עומד על כנו ולא ידחה פעם נוספת, ולכן עליו להיערך בהתאם, והורה למשיבה לדאוג להתייצבות עדיה.

ביום 28.6.2023 הגיש עו"ד גלבוע הודעה על החלפת ייצוג ובקשה לשינוי מועד ההוכחות הקבוע ליום 16.7.2023, מהטעם שבמועד שנקבע הוא ישהה בחו"ל.

ביום 29.6.2023 הגיש עו"ד אלון בקשה לשחרר אותו ואת הסנגוריה הציבורית מייצוג המבקש, מהטעם שהמבקש שכר את שירותיו של עו"ד גלבוע ותיק החקירה במלואו נמסר למבקש שהעבירו לעו"ד גלבוע.

בית המשפט קבע דיון בבקשות אלו ביום 12.7.2023. במעמד הדיון מסר עו"ד אלון כי עו"ד גלבוע החל לטפל בתיק לפני כחודש וחצי - חודשיים.

עו"ד גלבוע הודיע כי לא יוכל בשום מקרה להופיע בדיון ההוכחות הקבוע בתיק וכן כי הוא עומד על חקירת עדי התביעה 9, 2 ו-12.

בית המשפט בהחלטתו סקר את התנהלות המבקש לאורך ההליך המשפטי, ועל אף שסבר כי התנהלות זו גרמה לבזבוז זמן שיפוטי רב, קיבל את בקשת עו"ד גלבוע ודחה שוב את מועד ההוכחות.

ביום 16.7.2023 הגיש עו"ד גלבוע בקשה זו לפסלות שופט.

דיון והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, משאין כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט ואין כל פגיעה במראית פני הצדק.

כל טענות המבקש ענינן החלטות דיוניות שניתנו, שחלקן אינן לשביעות רצונו, אך אין בהן ללמד על אפשרות ממשית של משוא פנים, אלא הן משקפות כי ההליך המשפטי נוהל באופן צודק ותיקין.

אשר להחלטה לשמוע את עדות העדים שהתייצבו - אם תתקבל עמדת המבקש לפיה יפסל מותב ששמע עדות ללא נוכחות נאשם שהוזנה בדבר חובת התייצבותו ולא טרח להתייצב בזמן (ולא כשהתקיימו נסיבות חריגות שמנעו ממנו מלהתייצב במועד), הרי המשמעות האופרטיבית תהיה כי נאשם כזה יוכל להכתיב לבית המשפט אם לקיים דיון אם לאו.

זכות נאשם להיות נוכח במשפטו היא זכות חשובה מאד, אך איננה זכות בלבד אלא לצידה מוטלת חובה על נאשם להתייצב למשפטו. מן הראוי היה שהמבקש יעמוד בחובתו זו, לא יגיע שעה וחצי לאחר המועד שנקבע ולא יצפה כי

כולם יתיישרו לפי לוח הזמנים שלו.

בהקשר זה, המבקש מפנה בבקשתו לדברי בית המשפט העליון בע"פ 1626/91 דקה נ' מדינת ישראל, אך אין ללמוד מהאמור באותה ההחלטה דבר לענייננו, שכן שם התייחס בית המשפט למקרה בו לא התקיים דין בבקשה לעיון חוזר.

המבקש טען בבקשתו כי ההחלטה על שמיעת העדים בהעדר המבקש, הובילה את עו"ד אלון לא לחקור את שני העדים ממד"א, תוך שסטה בעל כורחו מקו ההגנה החקירתית שגיבש עם המבקש.

טענה זו לא גובתה בתצהיר מטעם עו"ד אלון. זאת ועוד, עו"ד אלון לא טען כך בבית המשפט, ואף לאחר שהמבקש התייצב באיחור לדיון ביום 12.2.2023 ולא בכל דיון שהתקיים לאחריו, עו"ד אלון לא ביקש לחזור ולהזמין את העדים ממד"א לעדות, למרות שהובהרה במפורש בהחלטת בית המשפט אפשרות כזו.

עוד ומעבר לכך - אף בדיון אליו התייצב עו"ד גלבוע ביום 12.7.2023 ולמעשה עד היום, לא ביקש עו"ד גלבוע מבית המשפט לזמן פעם נוספת את העדים ממד"א! משמע, מדובר בטענה שאין בה כל ממש.

אשר להחלטה על החמרת כתב האישום שלא בפני המבקש - במסגרת זו טען המבקש כי המותב הוביל את המשיבה לבקש לתקן את כתב האישום ולהחמירו, אך מבלי שהציג כל ראיה לכך.

טענת המבקש סותרת את בקשת המשיבה המופיעה פעמיים בפרוטוקול הדיון (פרוטוקול שלא הייתה כל בקשה לתקנו), ומוכחשת מכל וכל על ידי המשיבה בתגובתה.

זאת ועוד, מפרוטוקול הדיון עולה בבירור כי ההחלטה על תיקון כתב האישום ניתנה זמן ניכר לאחר שהמבקש התייצב לדיון בבית המשפט וכי היא ניתנה בנוכחותו.

עוד יצוין כי טענת המבקש לפיה בית המשפט קרא למשיבה לבקש לתקן את כתב האישום ולפרוס בפניו תשתית ראייתית רחבה יותר מזו הקיימת (תוך שהפנה לעמ' 29 ש' 1-2), אין בה ממש והיא אף טענה מטעה, שכן באמור בשורות אליהן מפנה, בית המשפט התייחס לבקשתו החלופית של עו"ד אלון לקבלת העתק ממסמכים רפואיים נוספים (בעמ' 25 ש' 24).

מתן היתר למתלונן להציג במהלך עדותו ראיות שלא הועברו להגנה - המבקש מתייחס לסרטונים שהמתלונן מסר שצולמו טרם האירוע, עת המבקש עקב אחריו ואחרי בת זוגו. כעולה מפרוטוקול הדיון, המתלונן מסר כי יש בידיו סרטונים כאלו, והפתיע בכך את ב"כ המשיבה שלא ידע עליהם.

המתלונן הראה את הסרטונים לבאי כוח הצדדים ולא לבית המשפט (עמ' 9 לפרוטוקול). בהמשך עדותו, סיפר המתלונן על מה שארע ותועד בסרטונים, ללא התנגדות מצד עו"ד אלון, ומה לו למבקש להלין על כך כלפי בית המשפט?

לא התבקשה במהלך הדיון הגשת הסרטונים הללו על ידי מי מהצדדים, וממילא לא ניתן היתר להגשתם, ובית המשפט לא גיבש ולא הביע כל עמדה לגבי הסרטונים או ביחס לראיות אחרות או לעדויות שנשמעו.

לראשונה, בדיון ביום 12.7.2023, ביקש עו"ד גלבוע לקבל העתק מאותם סרטונים, ובהמשך הגיש על כך בקשה

בכתב, שטרם הוכרעה עקב הגשת בקשה זו.

מכל האמור עולה כי לא היה בהחלטות מיום 12.2.2023 ובכלל ההחלטות שניתנו במהלך הדיונים בתיק ושפורטו לעיל, כדי ללמד על חשש כלשהו למשוא פנים או פגיעה במראית פני הצדק או הבעת דעה על תוצאת המשפט.

בנוסף, אציין כי המבקש הגיש בקשתו זו ביחס להתנהלות בדיון שהתקיים ביום 12.2.2023, רק ביום 16.7.2023, דהיינו תוך שיהוי ניכר של 5 חודשים.

אשר על כן, בקשה נדחית.

ניתן להגיש ערעור על ההחלטה לבית המשפט העליון.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ג, 31 יולי 2023, בהעדר הצדדים.